

30

PROGRAM
Povl Vendelbos Teaterselskab
Sæsonen 1950-51

**Kgl. Skuespiller HENRIK MALBERG's
Afskedsforestilling som Falsmaal i**

CHRISTIAN OLUFSENS LYSTSPIL
»GULDDAASEN«

Kgl. Operasanger Aage Fønns har i Det kgl. Teaters Program skrevet nedenstaaende smukke Artikel ved Henrik Malbergs Afskedsforestilling paa Det kgl. Teater den 19. Maj 1950 og har velvilligst givet sin Tilladelse til at den maa aftrykkes her.

Henrik Malberg

Nu, da det lakker mod Afslutningen af *Henrik Malbergs* Virksomhed ved Det kgl. Teater, vil det være paa sin Plads netop paa disse Blade at ridse Data og Begivenheder op fra hans rige og afvekslende Kunstnerliv, saadan som det formede sig baade før og efter han for 33 Aar siden kom indenfor Murene.

Han fødtes i Aarhus den 4. December 1873 som Søn af Vognmand P. Malberg, og det kom til at betyde meget for ham, at hans Vugge netop stod i Hjertet af Jylland; som han voksede op, kom han til at fatte en trofast Kærlighed til „Hovedlandet“ og den særlige jyske Tone, hvad der blev ham til stor Gavn, da han senere som Skuespiller saa ypperligt formaaede at gengive den jyske Mundart paa Scenen.

Det var nu ikke Skuespilleriet, man dengang tænkte paa i et Borgerhjem i Aarhus i Firserne; den unge Henrik maatte pænt gaa i Smedelære, og han blev da ogsaa udlært Smed. Men naar det er sagt, maa det ogsaa tilføjes, at han benyttede hver ledig Stund til at kaste sig over det eneste, som hans unge Sind brændte for: Skuespilkunsten, og hvordan kom man bedst til det dengang i en Provinsby? Først og fremmest ved at spille Dilettantkomedie med ligesindede, teaterbegeistrede, unge Mennesker. Talrige er de Roller, som den unge, kønne, krøllede Smed spillede oppe i Lars Bjørnbaks „Forsamlingsbygning“. Men det gik hurtigt op for den unge Henrik Malberg, at skulle det blive til noget alvorligt, saa maatte man lære Kunsten fra Grunden, og saa begyndte han i sine Fritimer at studere til rigtig Skuespiller hos Skuespilleren og Sproglæreren cand. phil. Werner med det flotte Resultat, at han en Aften i 1896 debuterede paa Aarhus gamle Teater som Skriverhans i „Eventyr paa Fodrejsen“. — Debuten forløb udmærket, og nu begyndte der et nyt Afsnit af Henrik Malbergs Liv; at han efter den vellykkede Begyndelse skulde fortsætte ad Kunstnerbanen, var aldeles givet — ingen var i Tvivl om hans Evner.

De næste 9 Aar var saare lærerige for Henrik Malberg; han rejste rundt i de danske Provinser med de bedste Selskaber og spillede et Hav af Roller, lærte sit Land og dets Befolkning at kende og fandt navnlig i det jævne Lag en Række karakteristiske Typer, som han senere mesterligt gengav paa Scenen; man kan vist roligt sige, at faa danske Skuespillere har fremstillet saa sanddru Almueskikkelser paa Scenen som Henrik Malberg. Rygtet om denne talentfulde, unge Mand naaede da ogsaa ind til København, og i 1905 hentede *Martinius Nielsen* ham ind til Dagmar-teatret. Allerede i den første Saison fik Malberg Lejlighed til at vise sine store Evner fra den fordelagtigste Side: hans gamle, fordrukne Væver i Rostrups og Anker Larsens „Niels Nielsen“ var et Stykke realistisk, gribende Skuespilkunst, som ingen, der har set det, vil glemme. Henrik Malberg havde Lykken med sig; han fik Lejlighed til de næste 12 Aar dels paa Dagmar-teatret og dels paa Alexandrateatret at løse en Række meget krævende Opgaver paa en saadan Maade, at det faldt ganske naturligt, at Det kgl. Teater, da det søgte en Afløser af *Olaf Poulsen*, rettede Blikket mod Henrik Malberg og gav ham Tilbud om at være selve Mester Olafs Arvtager. Naturligvis slog Malberg til.

Hans første Rolle paa Det kgl. Teater blev Arv i „Henrik og Pernille“, og selv om han selvfølgelig løste denne Opgave med ægte Lune og med herlig Dialekt, saa skulde Hovedslaget dog først slaas et Par Maaneder efter, nemlig paa Holbergdagen den 3. December 1917.

Isidor Lechat i „Forretning er Forretning“

Bonden i Helge Rodes „Moderen“

Paa denne Aften spillede Henrik Malberg for første Gang Jeppe i „Jeppe paa Bjerget“. Uden at overdrive kan man godt sige, at Aftenen blev epokegørende — baade for Henrik Malberg selv og for dansk Skuespilkunst i det hele taget; denne Figur, som tidligere Fremstillere kun havde betonet komisk, fik i Malbergs Gengivelse et saa dybt menneskeligt Perspektiv, at man kom til at holde af denne stakkels Bonde og virkelig følte med hans Tragedie. Vi, som den Gang fulgte det hele paa nærmeste Hold, ved, at Henrik Malberg mangen Gang har sendt en taknemmelig Tanke til den elskelige Sceneinstruktør *Poul Nielsen*; ham var det, som i denne og andre Holbergroller satte Malberg ind i Det kgl. Teaters bedste Traditioner; dette i Forbindelse med Kunstnerens egen, nye Opfattelse gav det straalende Resultat.

Det faldt i Malbergs Lod at føre en Række anselige Roller frem til Sejr. I Modsætning til sin 12 Aar yngre Bror, *Peter Malberg*, som er en Mester — næsten uovertræffelig — i de smaa, fine Paa-fund, har Henrik altid haft det brede, store Format. Tænk paa Roller som Lechat i „Forretning er Forretning“, Samson i „Samson og Dalila“, Falsmaal i „Gulddaasen“, Per Degn i „Erasmus Montanus“, Mynheer Philipp i „Tilfældet har Ret“, Birkedommer Krans i „Eventyr paa Fodrejsen“ og mange andre Roller. Og Henrik Malberg er ikke Skuespiller for København alene, han er *virkelig* landskendt; der er ikke det „Trinbræt“ eller den Landsbyskole i Danmark, hvor han ikke har læst Aakjær op og givet Scener af Jeppe og Per Degn.

Og med alt dette er Billedet af Henrik Malberg dog ikke fuldstændigt, hvis man ikke tillige fremhæver hans humanitære Virksomhed indenfor Skuespillerstanden. Dansk Skuespiller-Forbunds dejlige Ferie- og Rekreationshjem som den tidligere Formand og han sammen har skabt nede ved Marielyst Strand, vil bevare hans Navn indenfor Standen paa smukkeste Maade.

AAGE FØNN'S.

Jeppe i „Jeppe paa Bjerget“

Per Degn i „Erasmus Montanus“

Hilma Egeskov er udgaet fra Odense Teater, hvor hun debuterede som Elisabeth Munk i „Elverhøj“, hun var ved Odense Teater 4 Sæsoner derefter ved Aalborg Teater spillede flere store Operettepartier og har med sin smukke Stemme gjort megen Lykke bl. a. i National Scala. Paa Tournéerne har Fru Egeskov spillet et stort Repertoire bl. a. Nille i „Jeppe paa Bjerget“, Fru Krans i „Eventyr paa Fodrejsen“ og Magdalene i „Erasmus Montanus“. Fruen har ved Povl Vendelbos Teaterselskab bl. a. spillet Mrs. Pearce i „Pygmalion“, Madsine i „Jul i Købmandsgaarden“ og i „Kære Ruth“ havde Fruen en personlig Succes som den naive, men søde Dommerfrue, og i „Du kan ikke ta' det med dig“ som den skrivende, malende Penny viste hun et virkelig komisk Talent, — sidst spillede Fruen Moderen i Leck Fischers „Barnet“ og i „For Kærlighed eller Penge“ Mrs. Tremaine.

Aksel Bro, der er Elev af Henrik Malberg, debuterede i Gøteborg paa Direktør Axel Jacobsens Olaf Poulsens Tourné som Jeronimus i „Erasmus Montanus“, har senere været 12 Sæsoner paa Odense Teater — 10 Sæsoner paa Folketeatret og Det ny Teater i København og paa forskellige Tournéer. Aksel Bro har spillet et meget stort Repertoire af Roller kan bl. a. nævnes: Mefisto i Goethes „Faust“, Sognefoged i „Den gamle Præst“, Petronius i „Den Vægelsindede“, Kammertjener Lutz i „Hans Højhed“, Celestin i „Nitouche“, Onkel Bibietz i „Tre smaa Piger“, Njegus i „Den glade Enke“, Smukke Sigismund i „Sommer i Tyrol“, Fouché i „Madame sans Génie“, Biskop Beüdel i „Han sidder ved Smeltediglen“.

Vilhelm Henriques er en hel Floridor & Celestin, en dobbelt Person og begge har et stort Talent. Han er uddannet paa Kunstakademiet, hvor han væsentlig var Elev af P. Rostrup Bøyesen. Senere fortsatte han sin Uddannelse hos Harald Giersing. Han debuterede paa Kunsternes Efteraarsudstilling 1917, senere har han udstillet paa Charlottenborg, han har ogsaa malt Portrætter bl. a. kgl. Skuespillerinde Sigrd Neiiendam og den firsaarige Klaus Berntsen. I Randers Museum hænger et Figurbillede, „Ved Sytøjet“, af ham. Tillige har Henriques haft Tid og Kraft til at gøre en Karriere som Skuespiller bl. a. ved Betty Nansen Teatret, hvor han var gennem flere Sæsoner og paa Provinstournéer. Blandt hans Roller er Gottfred Hertz i „Daniel Hertz“ og Jerusalems Skomager i „Genboerne“, ved Povl Vendelbo's Teaterselskab har han, for Aar tilbage, spillet Dr. Gadarin i „Pas paa Malingen“, en Præstation han høstede megen Virak for, saavel hos Publikum som hos Pressen, fordi den var saa ægte — morsom og menneskelig. Sidst spillede Henriques i Povl Vendelbos Teaterselskabs Forestilling „Du kan ikke ta' det med dig“ og havde som Bedstefar Martin Vanderhof en stor Succes.

Professor Hans Brix har venligst skrevet nedenstaaende om Chr. Olufsens „Gulddaasen“ og kgl. Skuespiller Henrik Malbergs Falsmaal.

Det straalende Lystspil „Gulddaasen“ er en god gammel dansk Komedie, et vældigt og værdigt Stykke dramatisk Kunst. Titlen betyder noget afgørende i Skuespillets Handling — Gulddaasen er en kostbar Gave fra Vilhelmines afdøde Moder til hendes Datter, og det er ligesom den unge Piges Skæbne er knyttet til den; da den forsvinder, stedes hun i Fare, og da hun faar den tilbage i sit Værg, følger hendes Lykke med. „Gulddaasen“ har i over halvandethundrede Aar til Stadighed været genoptaget af Det kgl. Teater. Stykket er skrevet af Chr. Olufsen, en fremragende Dyrker af landøkonomisk Videnskab, men som Forfatter kun kendt ved dette ene Arbejde. Det kom frem paa Scenen 1793. En Tid vilde man berøve Olufsen Æren for at have skrevet denne lystige Komedie, man paastod, at han havde stjaalet den fra en ung Skribent — ligesom den onde Forvalter i Stykket stjæler Gulddaasen. Det var utvivlsomt en falsk Beskyldning. Det ses allerede af de Omgivelser i hvilket Stykket spilles. Olufsen var Søn af en jysk Godsejer, hans Moder Datter af en Godsejer Testrup, og en af „Gulddaasen“s vigtigste Egenskaber er Stykkets Fremstilling af Livet paa en vest-sjællandsk Herregaard, dets talrige Personer danner fuldt Tilbehør til Godset lige fra dets Ejer Visberg til Karlen, Pigen, Kromanden og Smeden. Der er kendelig Landluft over Scenerierne, hver Mand og Kvinde har sin Plads i den udstrakte Husholdning. Dette er en af „Gulddaasen“s fremragende Egenskaber. Vi har altfor faa betydelige Skuespil fra Landet; Hostrup forsøgte med „Eventyr paa Fodrejsen“ — der i et og andet minder om „Gulddaasen“ — og „Tordenvej“r. Af de Figurer, som Stykket indeholder har Olufsen selv fremhævet Jomfru Æbeltoft og Vandby, hvilket betyder, at de ved Opførelsen har gjort størst Lykke. Senere Dramatikere har da ogsaa fremført tilsvarende Typer, saaledes Øhlenschläger den unge Galning Vilhelm i „Frejas Alter“ og Hostrups Klint, Elskerens Ven, i „Genboerne“. Nu er ganske vist Scenerne mellem de to Personer Jomfru Æbeltoft og Vandby overmaade god Farcekunst, men det skete, da Olaf Poulsen overtog Rollen som Prokurator Falsmaal, at man for Alvor blev opmærksom paa denne Rolles fortræffelige Egenskaber. Falsmaal indføres i Begyndelsen af tredie Akt, griber straks ind i Stykkets Handling og glimrer ved sin Menneskelighed. — Mens Stykkets øvrige Figurer er delt i de sædvanlige to Klasser, de *dydige*, som man beundrer, og de *lastværdige*, som man afskyer, er Falsmaal gjort af et *blankt Metal*, en havareret Jurist, et forsumpet Individ, en Bedrager, — og alligevel ikke blot en Fifikus — et godt Hjerte. Det er denne berømte Rolle, som Henrik Malberg, der i flere Tilfælde blev Olaf Poulsens Arvtager paa Det kgl. Teater, overtog efter Mesteren allerede i 1920 og spillede den med stor Succes nu, som en af sine sidste Bedrifter i sit lange Skuespillerliv, igen vil give Glans og Liv i „Gulddaasen“s landlege Scenerier. Henrik Malberg har senere ved Genoptagelserne paa Det kgl. Teater og paa Dansk Skolescene henrykket Publikum — gamle og unge — med Falsmaal, denne sjællandske Lommeprokurator har i sig et fast og ægte Stof af Menneskelighed, som Henrik Malberg har den rette Evne til at sætte i Lyset og lade straae med Glans og Varme.

Hellerup, Juni 1950.

Hans Brix

Jytte Enselmann

Jytte Enselmann er Elev af Eivind Johan Svendsen og har gennemgaaet Frederiksberg Teaters Elevskole. Har medvirket i „Caligula“ og „Yerma“ i Riddersalen og i „Det gamle Spil om Enhver“ paa Frederiksberg Teater. Paa Tournéer har Fruen spillet Laura i „Glasmenageriet“ og Sygeplejersken i „Harwey“.

Fra 17. November til ca. 20. December
kommer Povl Vendelbo's Teaterselskab
med Folketeatrets berømte
Juleforestilling

ELITH REUMERTS

Nøddebo Præstegaard

i ny Indstudering med nye Kostumer og Dekorationer. Opført paa Folketeatret i København ca. 700 G.

KÆRE TILSKUER!

Et gammelt barn går i aften rundt der oppe på scenen og leger for Dig, en dejlig, en skøn leg. — Jeg leger, at jeg er en anden person, — en person jeg kender godt og holder så meget af, at jeg gerne vil Du også skal lære ham at kende og komme til at holde af ham som jeg.

Lad mig prøve at fortælle lidt om de tanker vi her oppe gør os, når vi inden tæppet går op, kigger gennem det lille runde hul i fortæppet og ser alle de mange mennesker, som vi så inderlig gerne vil gavne og fornøje. Vi ser glade, smilende ansigter, andre eftertænksomme opfyldte af forventning om, hvad aftenen nu vil bringe, — og så dem der vil have noget ud af aftenen, og helst lidt med sig hjem.

Jah, — er det ikke en mærkelig, en meget krævende og uhyre vanskelig livsstilling, vi har valgt os. Joh, men skøn og opløftende når den lykkes for os — ja når den lykkes for os. — Når lykkes den da? det gør den, når det vi har at overbringe fra digteren, bringes tilskueren på rette måde så det sætter fantasien i bevægelse klarer tankerne og fanger fra sind til sind. Den stemning, der da opstår på tilskuerpladsen — lystig, alvorlig, berigende og skønhedsbetonet, eliminerer afstanden mellem tilskuerpladsen og scenen, så vi pludselig er sammen, sidder, står eller går sammen og oplever sammen. Dette er teatrets mission. Teatret er da spejlet, der viser os, hvordan vi ser ud og afdækker alt i os og omkring os — i slægt med kirken — som budbringer til os alle.

Set fra dette synspunkt, som er vort oppe på scenen og må være det teaterelskende publikums, er det en uvurderlig betydningsfuld opgave, landets teaterforeninger i samarbejde og forståelse med teaterlederne i provinsen søger at løse, til gavn og glæde for folket, og til højnelse af dansk kultur.

Det er tilsyneladende en svær og vanskelig opgave, men en smuk ideel opgave, der bærer lønnen i sig selv, hvis den løses på rette måde.

Vi har mange teaterforeninger, der gør en stor indsats for de gode teaterforestillinger, fordi leder og bestyrelse skænker deres tid og kræfter — uegennyttigt — til dette arbejde i forståelsen af, hvad en teaterforenings opgave er — samarbejde med teaterdirektørerne økonomisk og kunstnerisk.

I sin tid startede teaterforeningerne med alt dette for øje, og der findes Gud ske lov endnu mange teaterforeninger, der kæmper for denne gode sag, — men der er hist og her ledere og formænd, der først og fremmest betragter teaterforeningen som en institution, der skal bære sig i sig selv — betale sig — med andre ord en forretning, som handler med kunst.

- 1) Er da teaterforeningens opgave løst på rette måde ved at skaffe en slags let forståelig og let forføjelig underholdning til medlemmerne?
- 2) Hvad må en god lodig teaterforestilling koste i penge?
- 3) Hvad må en let og lystig underholdningsforestilling, som er glemt et par dage efter at man har overværet den koste? — hvordan vurderer man?
- 4) Hvad må ledelsen ofre på en forestilling, som medlemmerne i følge foreningens formål har krav på at se og som de unge bør se.
- 5) Hvordan oplyses medlemmerne, f.eks. de unge, der virkelig interesserer sig for teatret af i dag — moderne forestillinger, nye dramatiske værker, der går verden over om teatret og dets mission.
- 6) Findes der i nogen teaterforening en fond til støtte til store dyre teaterforestillinger, hvor billetprisen ikke alene kan dække udgifterne ved en sådan forestilling som medlemmerne absolut bør se.
- 7) Findes der i nogen teaterforening lovparagraffer, som giver lederne, bestyrelsen, ret til at pålægge billetter til ekstraordinære forestillinger et lille tillæg af 25 øre, 50 øre, 1 kr. pr. billet, når det drejer sig om en forestilling, der både er kunstnerisk i indhold og udførelse og som man bør se.

Det bør ikke ske, hvad der enkelte gange er sket, at en formand har afvist en god, lodig forestilling med den motivering, at den lå i et for højt kunstnerisk plan for medlemmerne. Det er at undervurdere medlemmerne af den teaterforening, hvis motto er: Højnelse af provinsteatrets kunstneriske niveau.

Endvidere er det forkasteligt, at man, når man har haft et underskud på nogle hundrede kroner på en god, ja måske førsteklases forestilling, som de medlemmer, der mødte, glædede sig over straks drager den slutning, at folk kun vil have noget de kan grine af og ikke det lodige, bestyrelsen har budt dem. Dette er et svagt punkt, der kan rettes ved en eller anden form for samarbejde mellem teaterforeningerne og teaterdirektørerne.

Da jeg desværre ikke kan uddybe dette emne nærmere på grund af pladsmangel, skal jeg tillade mig, da direktør Vendelbo som bekendt rejser hele sæsonen, at komme tilbage til emnet i direktør Povl Vendelbos næste forestillings program.

En hjertelig tak fra os på den anden side af tæppet til enhver, der mødte op i aften.

Deres hengivne

HENRIK MALBERG.

Direktør Povl Vendelbo præsenterer
Det kgl. Teaters Repertoire

»Gulddaasen«

LYSTSPIL I 5 AKTER AF CHRISTIAN OLUFSEN

Isenesættelse: ASMUND ROSTRUP

Dekorationerne: ELVIN GAY

Kostumer: OLE TEGLERS

Direktør Povl Vendelbo

PERSONERNE:

Visberg, Proprietær	Vilh. Henriques
Vilhelmine, hans Datter	Inge Molnes (Debut)
Jomfru Æbeltoft, Husjomfru.....	Hilma Egeskov
Æbeltoft, Forvalter	Aksel Bro
Landsvig	Poul Knud Sørensen
Vandby	Poul Clemmensen
Falsmaal, Lommeprokurator	HENRIK MALBERG som Gæst
Jochum, Kusk	Erik Olsson
Tapper, Vært	Einar Rosenbaum
Lars, Tjener	Per Lauesgaard
Mette, Stuepige	Jytte Enselmann
Christen Smed	Mac Laren
Hans Hjulmand	Erik Olsson
Rasmus Skytte	Per Lauesgaard
Soldater.	

Handlingen foregaar:

1., 2. og 5. Akt: Foran Visbergs Herregaard.

3. og 4. Akt: I et Værtshus.

— Det længste Ophold mellem 2. og 3. Akt. —

Alle Henvendelser angaaende Tournéen Gulddaasen og Nøddebo Præstegaard:

POVL VENDELBO's TEATERSELSKAB

Teaterdirektør Povl Vendelbo

Ndr. Fasanvej 82, Telf. Godthaab 5149 U. — København F.

Povl Vendelbo's Teaterselskab

kører kun med

SOS Turisttrafik

Dahlerupsgade 4 - Tlf. Byen 3555 - København V

og SOS bruger **INDIA** Gummi.

Einar Rosenbaum debuterede paa Dagmartheatret og gennemgik derefter Det kgl. Teaters Elevskole, hvorefter han var ved Det kgl. Teater fra 1912—33, deltog i Teatrets Gæstespil i Paris 1927 og i Stockholm 1928. Har spillet utallige Roller bl. a. Den evige Jøde i „Genboerne“, Polonius i „Hamlet“, Meyer i „Indenfor Murene“, Briks i „Dybet“ og Tobias Hikke i „Helligtrekongers Aften“. Rosenbaum har været paa mange Tournéer og er kendt og skattet som Oplæser over hele Landet samt i Flensborg Skoler og i Sydslesvig helt ned til Ejderen. I de sidste Sæsoner har Einar Rosenbaum været knyttet til Det ny Teater, Frederiksberg Teater og Riddersalen, hvorfra man husker mange af hans straalende Præstationer.

Inge Molnes, der faar sin Debut her i „Gulddaasen“ er Elev af Hans Egede Budtz. Det er den tredje unge Skuespillerinde Direktør Vendelbo fører ind i Teaterverdenen. Nr. 1 var Lise Wolst, som fik en straalende Debut som Datteren i Priestleys „En Inspektør ringer paa“ og er nu, efter hun har spillet et stort Repertoire paa Aalborg Teater, engageret til Aarhus Teater, hvor en Række gode Opgaver venter hende. Nr. 2 var Inge Ketti, som fik en stor Succes som den viltre Miriam i „Kære Ruth“ og senere som Janet Blake da Povl Vendelbos Teaterselskab opførte „For Kærlighed eller Penge“ med Gunnar Lauring som Gæst. Fornylig vandt Inge Ketti en stor Sejr i København, da hun paa Allé-Scenen spillede Adèle i „Adèles Syner“. Pressen fastslog, at et nyt straalende Talent var dukket op, og nu bliver Inge Molnes Nr. 3, og det er Direktør Vendelbos Haab, at saavel Publikum som Pressen vil tage lige saa godt imod hende som hendes to Forgængere saa Ordspøget „Alle gode Gange tre“ stadig staar ved Magt.

Erik Olsson begyndte sin Teaterbane som Barn paa Dagmartheatret. Senere turnerede han i Provinsen nogle Aar og spillede i denne Periode bl. a. Klint i „Genboerne“, Tordenskjold i „T. i Dynekilen“, Ebbesen i „Elverhøj“, Horace i „Fruentimmerskolen“, Anatole i „Madame Sherry“ og Peter Gade i „Som i Ungdommens Vaar“. Kom derefter til Aalborg Teater, derfra to Sæsoner til Nørrebro Teater, rejste derefter 3 Sæsoner med Otto Jacobsen og spillede her et stort Repertoire, bl. a. Bjørn i „Bjerg-Eyvind og hans Hustru“, Bellac i „Hvor man keder sig“ og Galle i „Barn i Kirke“. Blev engageret to Sæsoner til Det ny Teater og derefter en Sæson til Casino, Teatrets sidste, hvor det faldt i hans Lod at sige den sidste Replik den Aften, Teatret lukkede sine Porte for sidste Gang i den ordinære Sæson. Det var som Hovedrollens Indehaver, Fabrikant Haller i „Paa Valsen“. Siden har Erik Olsson hovedsagelig turneret i Provinsen, og fra denne Periode kan nævnes hans Glansrolle som Distriktslægen i „Den kloge Mand“. Og saa for sin Præstation som den jødiske Bankier Goldstein i „Hvo som forarger“ fik han megen Anerkendelse. I sidste Sæson spillede Erik Olsson ved Povl Vendelbos Teaterselskab Grosserereren i „Finansgeniet Nielsen“ og Jens Clausen i „Krisen paa Rønnebæk“.

Poul Knud Sørensen er Elev af Asmund Rostrup, har senere været ved Aalborg Teater. Direktør for Holte Revyen 1947 og Arrangør og Leder af „Den brogede Cabaret“ for „Arte“ 1947—48, har været kunstnerisk Leder af Organisationen „Bufo“ (Børns Underholdnings- & Films Organisation). Af Roller kan nævnes Henri i André Roussins „Den lille Hytte“, den Rolle som Poul Reichardt spillede paa Allé-Scenen.

Paul Clemmensen er udgaaet fra Alliance-Scenernes Elevskole og har bl. a. spillet John i Jean-Paul Sartres „I Anstændighedens Navn“ i Riddersalen, Felix Marbeau i „Min blonde Elskede“ paa Folketeatret, Toldbetjent Ville i „Jul i Købmandsgaarden“ paa Det ny Teater, Kammertjeneren i „Jeppe paa Bjerget“, Valentino i „Helligtrekongers Aften“. Dave Corween i „— Og Nat skal ikke være“ og Prologus i „Det gamle Spil om Enhver“. Paul Clemmensen har paa Frederiksberg Teater endvidere medvirket i Oplæsning og Hørespil ved Statsradiofonien.

Per Lauesgaard er af gammel Skuespiller-slægt — han er Dattersøn af hele Københavns Kæledægge, den herlige Komiker, Skuespiller Schiøler Linck og forhaabentlig har han arvet noget af dennes Talent og Charme. Per Lauesgaard fik sin Debut i Fjor ved Povl Vendelbo's Teaterselskab som Frede Hansen i „Finansgeniet Nielsen“ og Pressen fastslog, at man stod overfor et nyt komisk Talent, som sikkert vilde føre ham frem i første Række.

Mac Laren debuterede for Aar tilbage som Erik Lakaj i „Jeppe paa Bjerget“ og har senere ved Povl Vendelbos Teaterselskab bl. a. spillet Miller i „Drengen Fritz“, Wille i „Jul i Købmandsgaarden“, den morsomme Opdager i „Lige for Lige“ og Petterson i „Vildanden“. I „Kære Ruth“ var Mac Laren „Bomben“ til sidst, Sømanden Harold Klobbermeyer, den næste Miriam havde skrevet til, og man tør nok sige, at hans Sømand fik Folk til at skrigе — saa Slutningen paa Stykket druknede i Latter.

*Husker De - - - ?***Povl Vendelbo's Teaterselskabs Forestillinger**

SÆSONEN

1944—45

1945—46

1946—47

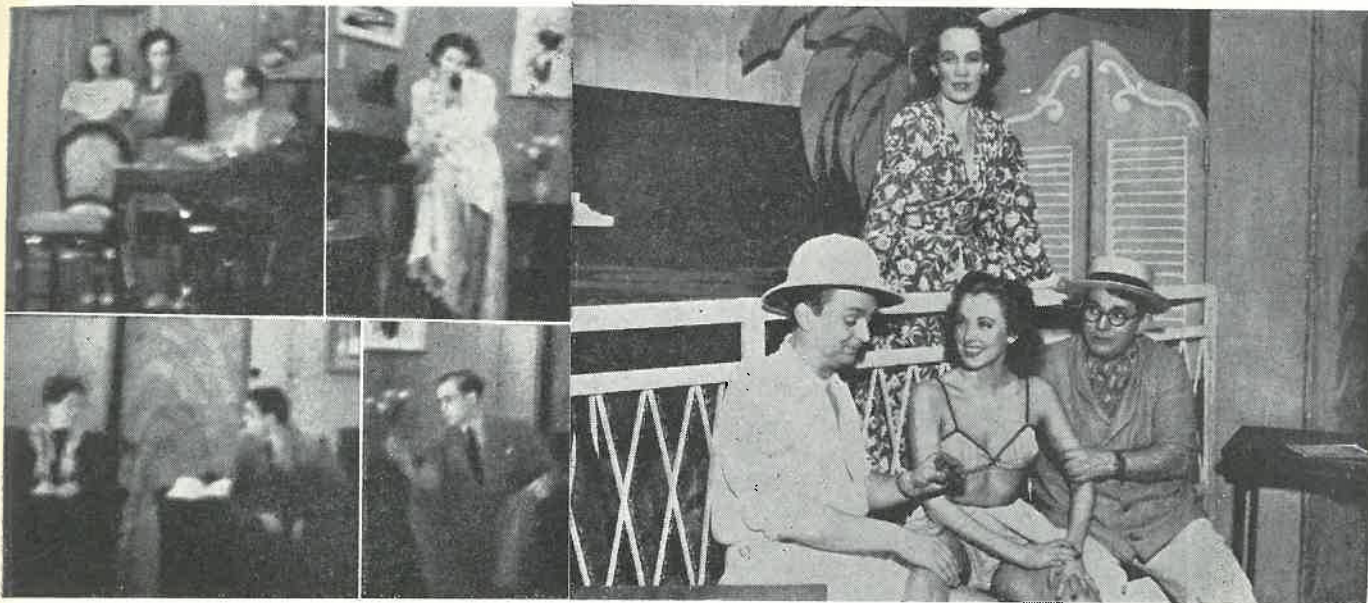
1947—48

1948—49

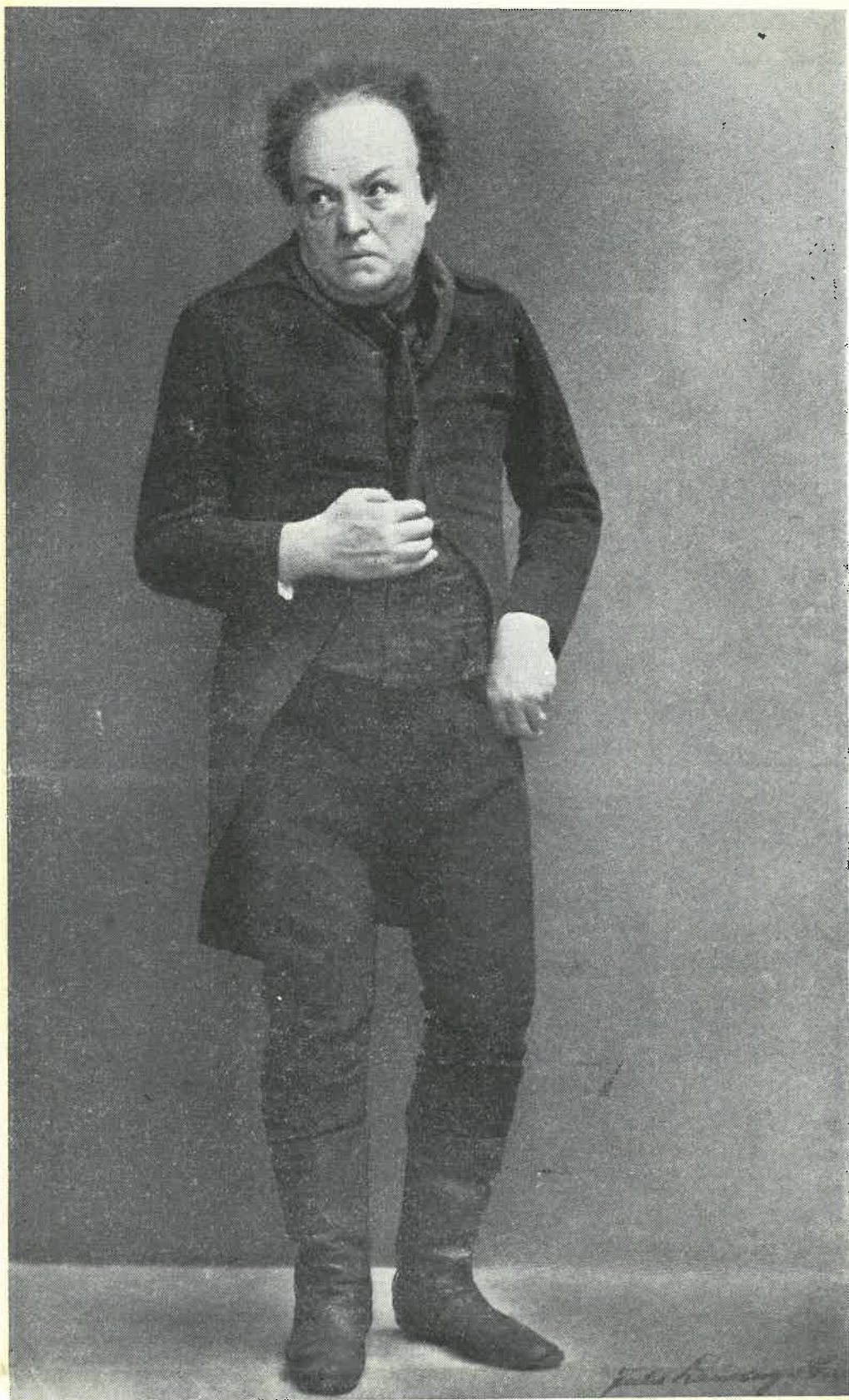
1949—50

- 1) Keith Winter: „Den gyldne Time“. Palle Reenberg og Betty Vølund. Iscenesættelse: Asmund Rostrop. 2) Leck Fischer „Fronten“. Marie Louise Jørgensen og Jørn Jeppesen. Iscenesættelse: John Price. 3) Sophie Breum og Thorvald Larsen „Jul i Købmandsgaarden“. Povl Vendelbo og Hilma Egeskov. Iscenesættelse: Povl Vendelbo. 4) Noel Coward „Privatliv“. Knud Rex og Berthe Quistgaard. Iscenesættelse: John Price. 5) Bernhard Shaw „Pygmalion“. Karen Lykkehus - Povl Vendelbo - Randi Michelsen og Karl Jørgensen. Iscenesættelse: Per Knutzon. 6) Henrik Ibsen „Vildanden“. Nika Vendelbo - Annelise Jacobsen - Povl Vendelbo - Henrik Malberg og Erling Schroeder. Iscenesættelse: Sam Besekow. 7) Hunter „Lige for Lige“. Helge Kjærulff-Schmidt - Thecla Boesen og Gerda Bytofte. Iscenesættelse: Kjærulff-Schmidt. 8) James Cow og d'Usseau „Drengen Fritz“. Preben Uglebjerg. Iscenesættelse: Per Knutzon. 9) J. B. Priestley „En Inspektør ringer paa“. Henrik Bentzon. Iscenesættelse: Henrik Bentzon. 10) Norman Krasna „Kære Ruth“. Hilma Egeskov og Povl Vendelbo. Iscenesættelse: Jon Iversen.

Øverst: Mos Hart og Georg S. Kaufmann „Du kan ikke ta' det med dig“. Hans Halborg - Dirch Passer - Conrad Eugen - Arne Westermann - Vilhelm Henriques - Michael Fønss - Inge Frederiksen - Margot Oestermann - Einar Reim - Hilma Egeskov. Iscenesættelse: Sam Beskow.
 Leck Fischer: „Barnet“ (øverst) Inge Frederiksen - Nika Vendelbo - Henry Knudsen - Thecla Bøsen, (nederst) Hilma Egeskov - Carl Ottosen og Hans Halborg. Iscenesættelse: Ole Palsbo. Benn W. Levy „Clutterbuck“. Helge Kjærulff-Schmidt - Tove Grandjean - Caja Heimann og Povl Vendelbo. Iscenesættelse: Kjærulff-Schmidt. F. Hugh Herbert „For Kærlighed eller Penge“. Inge Ketti - Gunnar Lauring. Jessie Rindom - Gunnar Lauring - Kirsten Andreasen - Povl Vendelbo - Jørgen Weel - Inge Ketti. Iscenesættelse: Gunnar Lauring.
 Morten Korch: „Krisen paa Rønnebæk“. Povl Vendelbo - Jytte Grathwohl - Inge Frederiksen. Iscenesættelse: Povl Vendelbo. Erik Balling: „Finansgeniet Nielsen“. Per Lauesgaard - Inge Ketti - Henry Knudsen - Jytte Grathwohl - Carl Ottosen - Povl Vendelbo. Iscenesættelse: Bjørn Watt Boolsen.

Kgl. Skuespiller Henrik Malberg som Falsmaal i »Gulddaasen«